

SVERIGES

HÄRADSALLMÄNNINGSFÖRBUND

Fabriksgatan 54.D 702 23 ÖREBRO Tel:019-108080
Fax:019-108083

Örebro 2012-04-25

**Till Naturvårdsverket
106 48 STOCKHOLM**

Svar på remiss om skydds jakt – ärende NV-00729-11

Vi har tagit del av flera andra remissvar från jord- och skogsbruket till Er. Överlag instämmer vi med deras kommentarer och synpunkter. Många svar genomsyras dessutom av mera allmänna synpunkter på framförallt rovdjurspolitiken – och vi instämmer överlag även med dessa synpunkter.

Debatten kring rovdjurspolitiken hör primärt inte till denna remiss – men vi anser att Naturvårdsverket ska ta den debatten på allra största allvar. Vi har inte kunskap och information om den illegala jakten ökar – eller minskar. Men fler och fler uppmanar mera öppet till illegal jakt. Vi tar självklart avstånd från dessa uppmaningar. Det vore mycket olyckligt om det skulle sprida sig någon form av "laglöshet" i de delar av landet där de boende i sin vardag starkt påverkas av rovdjurspolitiken. På ett principiellt plan blir då dessa frågor i vårt öppna och demokratiska samhälle ännu viktigare och kan starta en utveckling som ingen av oss vill ha.

Delar av den acceptans som i vissa kretsar finns kring illegal jakt beror gissningsvis på att man:

1. inte accepterar nivån av olika rovdjursarter
2. upplever mycket långsam och extremt formell handläggning av just skyddsjakten där ofta dessutom beslutet upplevs som orimligt/felaktigt eller att det kommer försent

Naturvårdsverk och respektive Länsstyrelse har ett ansvar att lösa punkt 2 i linje med fattade beslut MEN på ett för drabbade människor/områden snabbt och obyråkratiskt sätt och med ett beslut som de drabbade upplever som rimligt.

Snabbheten är viktig. Tex under en snörik vinter kan en älgko med kalv på några få dagar helt förstöra en fin tallföryngring.

Nedan är några i det avseendet centrala frågor

För att klara punkt 2 ser vi det som viktigt att i riktlinjerna skilja på – och även tydligare beskriva skillnaderna mellan:

1. Skydds jakt på enskilds initiativ
2. Skydds jakt med stöd av myndighetens beslut
 - a. efter ansökan från enskild
 - b. initierat av myndigheten själv

Riktlinjerna ska tydligt skilja på mera "trivial" skydds jakt och i de fall när det tex är något av de stora rovdjuren.

När det är skydds jakt av på älg bör man överväga att delegera beslutet till de nya ÄFO:na. Oavsett var beslutet tas så ska beslutet tas snabbt och det är viktigt att det bygger på lokal kunskap eftersom älgstammen tom varierar inom olika delar av ett ÄFO. Skogsstyrelsen i Uppland har under ett par år gjort inventeringar och de har satt ett mål på max 4 procent färsk betesskador av älg. Möjligen går det att utveckla deras modell lokalt för att snabbt och enkelt ha ett konkret beslutsunderlag.

När grunden till den nuvarande jaktlagstiftningen lades var det mer eller mindre fritt för markägaren att jaga de flesta djurarter. Förutom ett antal utrotningshotade arter var det egentligen bara för arter där värdet för människan var så högt att arterna riskerades att utrotas (älg, bäver, svan mfl) som man skapade olika former av lagar och regler. Grunden i nuvarande jaktlagstiftning bygger på att samhället var tvunget att ingripa för att man ska skulle skydda ett fåtal arter mot för högt jakttryck och på det sättet reglerade man respektive arts numerär. Numera har vi en mera komplex situation där en del arter är utrotningshotade och andra arter finns i sådana numerär att de negativt påverkar den biologiska mångfalden. I väntan på en ny jaktlagstiftning anser vi därför att Naturvårdsverket och Länsstyrelserna ska se på skydds jakten som ett verktyg för att snabbt och smidigt hantera de ohållbara situationer som ibland uppstår.

Till sist anser vi att det är ett "överskuggande allmänintresse" att ha en levande landsbygd och att de människor som bor där ska ha egendomsskydd och näringsfrihet. Vi anser att Naturvårdsverket i sina riktlinjer tydligt ska visa att samhället har respekt för de människor som verkar på landsbygden och att det därmed är ett "överskuggande allmänintresse" att kunna verka i areella näringarna och därmed också ta de beslut som följer av den grundsynen och tolkningen av EU-direktiven.

När riktlinjer och hantering är beslutade föreslår vi att Ni utarbetar någon form av summarisk och pedagogisk lättbegriplig lathund för hantering och beslutgång vid skydds jakt. Exempelvis försäkringsbolagen har ofta en mera lättläst och för de flesta tillräckligt informativ framsida i sina försäkringsbrev (av formella skäl måste förstås även här finnas mycket finstilt på baksidan).

Erik Petré

Sekreterare i Sveriges Häradsallmäningsförbund